

Harasztiné Bata Zsuzsanna, ny. óvodapedagógus

Orgonasípok (Szent György hegyi kirándulás)

Bence-Soma-Luca mesék

Nyár van, igazi forró nyár és végre együtt kirándulhat Apával, Anyával a három kisgyerek. Az évek során szinte észrevétlenül nőnek, okosodnak.

Figyelik szüleiket, társaikat, tapasztalatokat gyűjtenek a felnőttek világából és kérdéseket tesznek fel a természetben látott csodákról, melyek naponta fogalmazódnak meg bennük: Miért? Hogyan? Mitől? Kitől? választ kaptak szüleiktől olyan kérdésre is, ami nem gyakori: Hogy keletkezik a cseppkőbarlang? Mit jelentenek a kék fehér turistajelzések az ösvényeken? Hány bejárata van a róka várnak a Pilisi park erdőben? Apa mindenre tudta a választ.

Autóval indultak a Balaton mellé. Egy csöpp kis házat béreltek hetekkel korábban, így sátorra és hordozható mini gázmelegítőre nem lesz szükség, és kempingasztalra, sőt matracra sem. Vidáman gondolnak vissza azokra a nyarakra, amikor rengeteg csomaggal megrakodva, sátrat verve különböző helyeken kempingeztek.

Apa biztonságosan vezet, majd közeledve a **Szent György hegyhez**, megáll.

Fénykép készül Bencusról, Somárról és Lucárról, s Apa megjegyezte, hogy az óriási bazaltoszlopok előtt állva a három barnára sült gyermek a nyári fényben olyan, mint az orgona sípjai. Igaz, aprócskák mert, az oszlopok legalább 30-40 méter magasak.

A hely épp alkalmas most arra, hogy kicsit leüljenek és megszámlálják az oszlopokat, ami lehetetlennek tűnik.

Apa a Pannon tengerről beszélt, arról, hogy itt sok - sok millió évvel ezelőtt mindent víz borított és a föld belsejéből vulkánok emelkedtek ki, majd kitörve lávával borították a tájat, és ezt a hegyet is. A forró folyékony kő lávaként lefolyt a hegyről aztán a jég, meg a téli hideg, a nyári forróság, a szél koptatta ilyen formára ezeket a hajdan keletkezett kőzsákokat. Mint az orgona sípjai, úgy sorakoznak szorosan évezredek óta. Egy kápolna is volt itt régebben, csodás események fűződtek hozzá, köveit azonban széthordták.

Soma közben elindult, hogy érdekes köveket keressen, olyanféléket, amiben régi lenyomatok vannak.

Luca, az óvodás, a huncut szemű öt éves kislány azonnal feltette a kérdést apjának:

-Hogy lehet orgonasípokhoz hasonlítani minket? Hiszen az orgona egy virágzó bokor és anyák napjára lila- fehér virágaiból csokrot kötve köszöntöttük az óvodában az anyákat?

Anyának épp most jutott eszébe, hogy amikor nagylány volt, a hüvelyk ujjá redőjébe helyezett egy csöpp kis virág szirmot, fehérszínűt, illatosat és számolni kezdett, meddig képes mozgatni ujját, kérdezve hogy:

-Mond meg kis virág, hány évig élek?

Soma jószívű kisfiú, aggódva kérdezte:

- Ugye, anya sokáig számoltál!

Bence iskolás és közölte, hogy az orgona egy hangszer, ezt mindenkinek tudni kell, száz és száz sípja van és levegővel fűjtatva működik. Díszes szekrényben vannak a hosszú és rövid, vastag, vékony sípok. Fémről vannak, csillognak, de már van elektromos orgona is.

Anya eszébe jut hirtelen a “fehér szalagos kislányok története”, amikor zongorázni tanultak, és a kis falusi templomban a régi díszes faragott orgonát is meg tudták szólaltatni. Már kántor sem volt a faluban, így vasárnaponként felváltva a fehér elefántcsont billentyűkön játszották a zsoltárt, a dicséreteket, még Bach - korálokat is, de ahhoz, hogy megszólaljon a hangszer, kellett, hogy valaki fűjtasson, ami bizony férfimunka volt. Akadt mindig vállalkozó, néha a harangozó segített.

Máskülönben nélkülük a hangszer néma maradt volna.

Hidegben a kezük odafagyott a billentyűkhöz. Ezek a szalagos kislányok nagylányok lettek és évekig tanultak zongorázni, és egész életükre meghatározó volt a zene szeretete.

Az egyik lányka a ti nagymamátok volt, a másik pedig a nővére.

Apa ezek után mit is mondhat:

- *Most, hogy itt álltok a Szent György hegyi kövek előtt, ti vagytok az orgonasípok, a templomi orgona sípjai. Luca a szoprán hangú, a vékony síp. Bence és Soma hangja még nem végleges, talán tenor lesz belőletek, talán bariton hangú. A hang csodás ajándék, öröklődik és művelni kell. Van, aki csak furulyán tanulhat, van, aki más hangszereken, de örömet szerez önmagának és másoknak is.*

Soma, te fúvós hangszereken gyakorolsz, Bence, kipróbáltad a vonós-húros csellót, most épp ütős hangszerekkel próbálkozol, nagyon ügyesen.

Luca? Nos, Lucám talán épp a hangszerek királynőjén, az orgonán két kézzel játszol majd a manuálon, azaz a billentyűkön és a ha már nagy leszel és leér a lábad a pedálsorra, akkor szép mély hangok is előtörnek a sípokból..

Bence, mint mindig, a lényegre tapint:

- *Apa, érdekeseket mondasz az orgonáról, a vulkán kövekről, a Pannon tengerről, tanúhegyekről meg a forró láváról, ahogy lefolyt a bazalt köveken és sípokká formálta a szél, a jég, az eső! De hogy volt a Szent György és a legyőzött sárkány csodás története?*

Apa, mint mindig, most is utazás előtt térképeket nézett, útikönyvet olvasott és két legendát tudott a Sárkányról. Az egyik szerint Szent György, a hős római harcos lóháton viaskodva terítette le a sárkányt, mert az félelemben tartotta a kis falvak lakóit. A másik legendában a sárkány egy barlangban élt, s mikor “megöregedett” és beteg lett, a falu lakói ápolták, a sárkány nem bántott senkit, amikor végül elpusztult, jeges leheletéből keletkezett a Jégbarlang itt a Szent György hegy oldalában.

A meleg nyári délutánon most egy pillanatra mindenki megérezte a barlangból kiáradó hűvös levegőt, aztán felkerekedtek azzal az érzéssel, hogy bárcsak örökké tartana a nyár.

Bence megszólal:

- *De jó, hogy most éjjel-nappal együtt vagyunk. Nem kell munkába menned Apa, beteg gyerekeket ápolni, operálni a kórházba. De jó, hogy két hétig csak a mi Apukánk vagy. Anya meg úgy mászik velünk fel a sziklákon, mint egy igazi sportoló, ez is jó.*

Soma hallgat, zsebe tele van kövekkel, sok terve van ezekkel a kincsekkel.

Luca felsóhajt:

- *Szeretnék hosszú fekete hajamba fehér szalagot, Anya.*